

Đình Đăng Định, Nguyễn Hữu Cầu đang nói gì với chúng ta hôm nay? Trần Phong Vũ

Trước sau một ngày -21 & 22 tháng 3 năm 2014- hai tù nhân lương tâm Đình Đăng Định và Nguyễn Hữu Cầu được trả tự do, trở về với gia đình.

Có vài điểm khác biệt giữa hai người tù. Ông Đình Đăng Định ra khỏi nhà giam với chứng bệnh ung thư vào giai đoạn cuối. Chưa đầy hai tuần sau, ông qua đời. Ông Nguyễn Hữu Cầu tuy ở tù tổng cộng ngót 40 năm, một mắt mù hẳn, mắt còn lại chỉ nhìn thấy lờ mờ lại mang nhiều chứng bệnh trong người, nhưng may mắn vẫn còn sống. Tù nhân họ Đình là một nhà giáo dục được đào tạo dưới chế độ cộng sản trong khi người tù họ Nguyễn là một sĩ quan cấp bậc Đại Úy trong QLVNCH.

Sự khác biệt thứ hai này đáng cho ta suy nghĩ. Dù ở đâu, dưới chế độ nào vẫn không thiếu những con người còn có trái tim để biết thương cảm, có khối óc để biết biện phân thiện ác, chân giả. Chính sự khác biệt về địa phương, về thể đứng, về cảnh ngộ nhưng lại mang sẵn mỗi tương đồng về cảm thức, tình tự này, họ đã hiên ngang đối đầu với những thế lực gian dối, độc ác, để trở thành nạn nhân của cường quyền, bạo lực và là mẫu gương cho mọi người trong cuộc đấu tranh hôm nay.

Những mẫu tù nhân lương tâm kiệt xuất

Ở vị trí những người tù lương tâm trong chế độ độc tài, bán nước cộng sản, họ Đình và họ Nguyễn có rất nhiều điểm tương đồng. Đáng chú ý nhất là cả hai đều được coi là khuôn mẫu của những bậc trượng phu thời đại, từng được tiền nhân xưng tụng là những con người: “*Phú quý bất năng dâm; Bần tiện bất năng di; Uy vũ bất năng khuất*”. Từ khi mới sa chân vào vòng lao lý cho đến ngày được trả tự do, hai con người ấy lúc nào cũng đầu cao mắt sáng nhìn thẳng vào mặt kẻ thù với câu trả lời KHÔNG khi chúng đưa ra những lời dụ dỗ đường mật: nếu chịu nhận tội và tỏ lòng ăn năn xám hối sẽ được đảng và nhà nước khoan hồng (!)

Khi bị điệu ra trước tòa án, mặc cho những lời buộc tội gậy gắt, cả Đình Đăng Định và Nguyễn Hữu Cầu đều nhất mực kiên định lập trường của người công dân vô tội. Với lập trường bất di dịch ấy, Thầy Giáo Đình và nguyên Đại Úy Cầu dứt khoát không vì tình thân cầu an cho bản thân mà chịu cúi mình xin xỏ, dù phải nhận những bản án bất công. Riêng Nguyễn Hữu Cầu bị kết án tử hình, sau đó trong phiên tòa phúc thẩm được cải án thành chung thân.

Trước và sau Tết Nguyên Đán vừa qua, công an nhà nước được lệnh mở chiến dịch ráo riết vận động hai tù nhân lương tâm này làm đơn xin Chủ tịch nước ân xá. Nhưng cả hai đều khảng khái khước từ.

Cuối cùng như mọi người đều biết, ngày 21-3-2014, Thầy Giáo Đình được trả tự do và ngày hôm sau (22-3-14) đến lượt nguyên Đại Úy Cầu cũng được phóng thích về với một gia đình tác tác! Điều trùng hợp hi hữu là cả hai tù nhân lương tâm này đều được thả trước hạn tù với lệnh đặc xá do Chủ tịch nước Trương Tấn Sang ấn ký!

Riêng trường hợp ông Nguyễn Hữu Cầu, trước khi rời khỏi nhà lao, ông còn làm cho cả tập đoàn thống trị phải điên đầu một lần nữa. Được biết, suốt 32 năm tù đợt hai, từ 1982 đến nay, lúc đầu là án tử sau đổi thành chung thân, ông đã tích lũy cho mình một số vật dụng tùy thân mang nặng giá trị tinh thần như sách đạo, trong đó có cuốn Kinh Thánh, cây Tháp Tự giá và râu chuỗi Mân Côi tự chế, những bản nhạc do ông sáng tác bao gồm cả phụ bản viết tay những đơn từ khiếu nại của ông. Ngày ông được phóng thích, bọn cai tù được lệnh phải tịch thu tất cả những thứ kể trên mà ông Cầu coi như bảo vật. Và một cuộc đấu trí diễn ra. Phía nhà nước đưa điều kiện tiên quyết: ông Cầu chỉ

được rời nhà tù với cam kết không mang theo bất cứ vật gì. Phía tù nhân dứt khoát bác bỏ điều kiện phi lý ấy: Ông khảng khái tuyên bố sẵn sàng chịu kiếp tù chung thân nếu không được mang theo những “bảo vật” của mình. Cuối cùng, người tù lương tâm Nguyễn Hữu Cầu toàn thắng. Ông ngăn mặt bước ngưỡng cửa nhà tù với tất cả vật dụng của mình để được đồng bào trong và ngoài nước tôn phong danh hiệu Người Tù Thế Kỷ.

Lần đầu tiên bạo lực phải lui bước! Tại sao?

Có nhiều lý do ẩn giấu bên trong và đằng sau sự việc khiến đảng và nhà nước CSVN phải miễn cưỡng gạt bỏ thói “kiêu ngạo cộng sản”, muối mặt ra lệnh Ân xá cho hai tù nhân Đinh Đăng Định và Nguyễn Hữu Cầu. Lý do quan trọng nhất là vì đòi hỏi cấp bách phải dọn quang dần những chướng ngại cản nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam được Hoa Kỳ thu nhận vào số những thành viên của Hiệp Ước Kinh tế Xuyên Thái Bình Dương (TPP). Thứ đến, sau cuộc kiểm định định kỳ tình trạng Nhân Quyền Việt Nam do Ủy Hội Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc tổ chức gần đây ở Genève, các hội viên LHQ đã chuyển tới phái đoàn Việt Nam cả trăm đề nghị buộc Hà Nội phải cải thiện tình trạng nhân quyền. Và sau hết, vì cả hai tù nhân Đinh Đăng Định và Nguyễn Hữu Cầu đều đang ở vào tình trạng suy thoái cùng cực về thể chất. Chứng bệnh ung thư của Thầy Định đã bước vào giai đoạn cuối, sống nay chết mai trong khi sức khỏe nguyên Đại Úy Cầu cũng không khá. Với ngót 40 năm tù đầy, bị mắc nhiều bệnh tật, một mắt bị mù còn một mắt thị lực đã bị sút giảm. Trong tình huống ấy, họ không muốn bị mang tiếng một ngày nào đó phải khiêng hai xác chết trả về cho gia đình nạn nhân!

Sự ra đi đau đớn của Thầy Giáo Định thượng tuần tháng 4 vừa qua đã nói lên tất cả lý do khiến Trương Tấn Sang ký lệnh đặc Xá cho Thầy trước đó hơn một tuần. Chính người bạn đời của Thầy đã chua chát bày tỏ suy tư của bà khi đón người chồng tật bệnh về nhà hôm 21-3-2014. Bà nói trong nước mắt: Phải chi đảng và nhà nước để chồng bà về nhà chạy chữa khi bệnh chứng chưa bước vào thời kỳ tuyệt vọng!?

Đối với người tù thế kỷ Nguyễn Hữu Cầu tuy nhờ ý chí và sự nâng đỡ của niềm tin tôn giáo, ông còn đứng vững. Nhưng sinh mạng của ông trong tương lai ra sao chưa ai biết. Có điều qua thái độ an bình nhưng hiên ngang, bất khuất không hề sợ hãi của ông khi lên tiếng thuật lại mấy chục năm tù đầy, ngay lúc này ai cũng nhận ra là đảng và nhà nước cộng sản Hà Nội đã tính sai một nước cờ khi trả tự do cho ông, dù để đổi lại những mối lợi khác (và cũng vì những toan tính vì mối lợi này, tuần qua họ đã phải để Tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ qua Hoa Kỳ chữa bệnh khi ông chưa mãn hạn tù).

Người chết, người sống đều trở thành con mòng dữ cho kẻ ác

Do những thay đổi chương trình vào phút chót vì những âm mưu phá phách từ đầu đó, cuối cùng linh cửu Thầy Đinh Đăng Định được quàn ngay tại DCCT Sài Gòn, cái nơi thứ hai nuôi dưỡng tinh thần đấu tranh bất bạo động, sau DCCT Thái Hà. Và Thánh Lễ an táng đã cử hành hôm 08-4-2014 dưới sự chủ tế của Linh mục Nguyễn Thế Hiện, trưởng ban Công Lý Hòa Bình nhà Dòng với sự tham dự của hầu hết chức sắc như LM Phạm Trung Thành, Giám Tỉnh, phụ tá Giám Tỉnh Hồ Đắc Tâm v.v... cùng cả ngàn giáo dân, đồng hương thuộc các tôn giáo bạn... kể cả những khách lạ không được mời.

Trong bài viết trên mạng Dân Làm Báo, tác giả lược trình nội dung bài giảng thuyết của LM Hiện hết lời ca ngợi nhân cách và tình thần yêu nước của người quá cố, đồng thời nói lên dã tâm và thái độ vô cảm của chế độ đối với Thầy Giáo Định, nguyên nhân dẫn tới cái chết oan khuất của Thầy. Tác giả viết:

“Một Thánh lễ trang trọng và xúc động, thấm đượm tình yêu thương và cảm thông chia sẻ giữa những người tham dự, nhất là dành cho thân nhân người quá cố yêu nước. Mọi người tự dưng mang tâm tình như người nằm đó là thân nhân, là ruột thịt của chính mình, hơn thế, là người ân của mình, của dân tộc mình, chỉ vì hy sinh cứu nguy cho đất

nước mà vong mạng! Vì thế không ai còn thấy sợ hãi kẻ tàn ác, dù biết chúng có thể đang đứng cạnh mình.”

Trong số những người tới thắp hương trước di ảnh người quá cố, ngoài LM Giám Tỉnh, đồng đạo LM DCCT, có Thầy Thích Không Tánh, BS Nguyễn Đan Quế, TS Phạm Chí Dũng, hầu hết thành viên hội Tù Nhân Lương Tâm, nhạc sĩ Tô Hải, tác giả Hồi Ký Của Một Thằng Hèn, nhiều khuôn mặt đấu tranh cùng phái đoàn Dân Oan khắp nước...

Thuở sinh thời, luận cứ đánh thép của Thầy Giáo Định lên án những kẻ rước voi dày mô, mở cửa cho Tàu Khựa (nói theo ngôn ngữ của SV Nguyễn Phương Uyên) vào khai thác Bô-Xít ở Tây Nguyên đã làm cho Hà Nội khiếp vía phải tống Thầy vào ngục tối. Đến khi nhắm mắt xuôi tay, ảnh hưởng của Thầy vẫn có tác dụng thức tỉnh lòng người khiến ác đảng cộng sản không khỏi kinh mang.

Về phần nguyên Đại Úy QLVNCH Nguyễn Hữu Cầu, sau ngày trở lại đời sống bình thường của người công dân tự do, tuy sức khoẻ yếu kém, nhưng với thái độ và ý chí can đảm phi thường, ông đã trở thành một nhân chứng sống cho đồng bào ông thấy rõ bộ mặt thật gian ác, vô luân của tập đoàn thống trị cộng sản Hà Nội. Những lời tuyên xưng vào sức mạnh thần quyền của ông qua những cuộc phỏng vấn đó đây, những suy tư sâu lắng của ông gửi vào một điệp khúc và bảy phiên khúc trong bản nhạc “Khoẻ re Con Bò kéo xe” vang vọng khắp nơi qua link youtube trên mạng DCCT đã lay động đến tận cùng cảm thức của cả triệu người dân Việt trong cũng như ngoài nước về thân phận con người dưới chế độ hà khắc cộng sản. Và như vết dầu loang, nó sẽ còn vang vọng mãi như một nhắc nhở hoài hoài trong tâm tình những công dân Việt nam yêu nước.

Thầy Giáo Định Đăng Định, một biểu tượng sáng ngời của giới sĩ phu, trí thức Việt Nam ngay trong lòng chế độ. Nguyên Đại Úy Nguyễn Hữu Cầu, khuôn mặt tiêu biểu cho những chiến sĩ bất khuất trong QLVNCH khi bị đẩy vào nhà tù cộng sản.

Cái chết đốn đau, oan khuất của Thầy Định đang nói gì với cả chục ngàn Tiến sĩ và hàng trăm ngàn sinh viên ở Hà Nội, Sài Gòn và khắp các tỉnh thị trên quê hương Việt Nam tù ngục? Và khuôn mặt vụn vỡ nhưng mang trọn khí phách của những Nguyễn Khoa Nam, Lê Văn Hưng, Nguyễn Văn Phú..., nơi Người Tù Thế Kỳ Nguyễn Hữu Cầu đang nhắc nhở điều gì cho đồng đội của ông và đám đông những người trẻ hôm nay?

Những ngày đầu tháng Tư năm 2014. TPV

Kèm một số hình ảnh để tùy nghi.

